

IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 3

RITMUL IUBIRII

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2019
5 vol.

ISBN 978-606-9017-42-5

Vol. 3 : Ritmul iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-78-4

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

www.noicecitim.ro

Capitolul 1

Eva

— Pleacă, enervantule! am mormăit, acoperindu-mi ochii cu mâna.

M-am întors pe cealaltă parte a patului, dorindu-mi să am puteri magice și să fac noaptea să vină înapoi.

Să mă îmbăt pentru prima și ultima oară în viața asta, nu a fost cea mai bună alegere. Mai ales în acest moment când îmi simt capul greu și începe să mă doară.

Ușa de la cameră s-a deschis, făcându-și apariția o menajeră slăbuță care se amuza copios de starea mea de mahnireală.

— Cineva a avut o noapte interesantă, a spus apropiindu-se de patul meu.

Mi-am acoperit fața cu perna și am oftat adânc. Interesantă nu prea era cuvântul cel mai potrivit să descrie noaptea trecută.

Terminasem liceul, așteptam să văd dacă intru sau nu la facultate, ca să nu mai fiu oaia neagră a familiei și să îl dezamăgesc și mai tare pe tata. Colac peste pupăză, aseară avusesem parte de câteva revelații.

Prietena mea cea mai bună, Audrey, s-a îmbătat atât de tare, încât a început să le spună tuturor colegilor noștri că e foarte mândră de ea și de faptul că mă manipulasem patru ani de zile. Pe mine și banii mei. Iar idioata nici măcar nu și-a dat seama că am fost lângă ea în tot acest timp.

Apoi am văzut cum iubitul meu, Lucas, și-a tras-o cu târfa liceului în una din camerele de la petrecere.

— Tatăl tău te așteaptă la masă.

Am răsuflat cu putere și mi-am scos capul de sub pernă, luând cu asalt aspirina de pe tavă și paharul de apă.

— Ești eroina mea, am mormăit aruncând pastila în gură.

Matilda mi-a zâmbit și mi-a făcut din ochi, apoi s-a apropiat de fereastră dând draperiile la o parte. Lumina puternică a invadat camera și durerea mea de cap s-a amplificat de o mie de ori, simțindu-mă ca un vampir la soare.

— Mai ai și zile proaste, Mati.

Femeia trecută de a doua tinerețe începu să chicotească și mi-a făcut semn să mă dau jos din pat. Matilda a fost alături de noi de mai bine de cincisprezece ani și mereu îi voi fi recunoscătoare că nu ne-a lăsat în momentele grele. Spre deosebire de anumite persoane. Dar asta e o poveste pentru altă dată.

Am dat cearșafurile la o parte și m-am dat jos din pat, clătînându-mă puțin. Am tras aer adânc în piept și am așteptat câteva clipe ca să îmi revin și să nu ajung pe podea precum o clătită răsuflată.

Jur că e prima și ultima oară când beau. Dar aseară chiar am simțit nevoia, mai ales că încrederea mea a fost trădată de două ori.

Mi-am luat o pereche de pantaloni de sport pe mine și un tricou și, înainte să ies din cameră, m-am asigurat că nu eman nicio urmă de alcool. Desigur, tata știa ce am făcut aseară și sunt convinsă că el și Matilda s-au amuzat copios pe seama mea la cafea, dar trebuie să încerc să mă comport ca o domnișoară

din înalta societate. Chiar dacă în acest moment îmi e greață de propria-mi imagine.

Am reușit să fac doi pași pe hol și să îmi mențin echilibrul în timp ce îmi prindeam părul negru și încâlcit într-o coadă de cal, apoi vijelia a trecut pe lângă mine și m-a făcut să cad în fund.

Am mormăit o înjurătură și m-am uitat la vinovatul pentru căzătura mea. Fratele meu mai mic, Carson, mă privea cu zâmbetul pe buze din capătul holului, în timp ce se sprijinea de trotineta sa.

— Încep să regret că ți-am făcut cadoul ăsta, am spus ridicându-mă în picioare.

Piciul s-a apropiat de mine și a făcut o piruetă în jurul meu, iar eu mă străduiam să nu îl urmăresc cu privirea ca să nu amețesc mai tare.

— Ești tare morocănoasă când ești mahmură. Știi asta?

Mi-am lăsat capul în jos și m-am uitat la Carson, încercând să fac conexiunile în capul meu amețit.

— Cine a spus că sunt mahmură?

— Jay, azi-dimineață. A spus că o să fii o ade-vărată scorpie pentru că mirosea a distilerie când a trecut pe lângă camera ta.

Am tras aer adânc în piept și mi-am închis ochii pentru câteva secunde.

Super. Minunat. Dacă Jayson, fratele meu cel mare și dobitoc, a spus asta la micul-dejun, de față cu toată lumea, tata o să mă pedepsească pe viață. Iar eu o să îl las pe Jay, cel cu capul sec, fără boafe.

— Hai să mergem la micul-dejun, pitic, am spus încercând să îl iau de mână.

Frățiorul meu a început să chicotească și și-a sprijinit trotineta de perete.

— E ora două, Eys. Credeam că știi să citești ceasul.

Notă personală. E prea mic ca să îi dau un șut în fund, dar e suficient de mare ca să nu îi mai cumpăr cadouri și să îl răsfăț.

Începe să se transforme în Jayson și asta nu e un lucru bun deloc.

Am coborât scările împreună, dar fratele meu avea mult prea multă energie pentru șase ani. Sau poate eram eu prea obosită pentru el.

Oricum ar fi, când am ajuns la masă, tata ne aștepta în capul mesei, cu tableta în mână, probabil citind ultimele știri sau analizând rapoartele de la companie.

Mi-am apăsât buzele pe obrazul său înainte să mă așez pe scaun și am observat cum încearcă să își rețină zâmbetul. Da, s-a amuzat copios pe seama mea în această dimineață.

— Credeam că trebuie să chem ambulanța ca să te resusciteze.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am strâmbat la el, trăgându-mi mai aproape bolul cu fructe.

— Acum înțeleg de unde au moștenit umorul cei doi gogomani.

Carson s-a înfipt în farfuria cu paste și mi-a aruncat o privire urâtă, iar tata pur și simplu l-a privit drăgăstos și a zâmbit.

— Bărbații Gray au un umor aparte, draga mea.

Și un orgoliu pe măsură, să nu uităm asta.

În timp ce îmi umpleam stomacul cu fructe, tata a scos de sub masă un plic alb și mi l-a pus pur și simplu în față. Mi-am aruncat privirea pe el, iar când

am văzut sigla de la Colombia, am scăpat bucata de kiwi înapoi în bol.

Mi-am șters mâinile de tricou, complet nepotrivit pentru o femeie stilată, și am luat plicul între degete.

— Când a venit?

Îmi e frică să îl deschid. Chiar încep să cred că e o glumă stupidă de-a bărbaților Gray. Nu ar fi prima oară când s-ar alia ca să râdă de mine.

— Azi-dimineață. Poștașul i l-a aruncat lui Jayson în față.

Mi-am trecut limba peste buze și am simțit cum inima începe să se zbată în pieptul meu, făcându-mă să uit cine e Jayson.

— Nu e o glumă de-a voastră, nu? am spus privindu-l pe tatăl meu.

A început să râdă și a dezaprobat din cap, iar eu mi-am făcut curaj și am deschis plicul cu degetele tremurânde.

— Dragă Eva Rose Gray, felicitări pentru acceptarea la Universitatea Colombia!

Am recitat de două ori primul rând, apoi m-am ridicat în picioare și am început să țip.

Carson a început să aplaude și să strige cu gura plină de spaghetti, iar tata s-a ridicat în picioare și m-a strâns cu putere în brațele sale.

— Nu îmi vine să cred! am șoptit.

Tata și-a apăsât buzele pe creștetul meu și a chicotit.

— Nu m-am îndoit niciodată de tine, scumpo.

Să aud aceste cuvinte din gura lui, după ce l-am dezamăgit enorm în ultimii ani, e ceva sublim. Mai mult decât sublim.

— Cred că trebuie să îți faci bagajul.

Colombia, New York, pregătește-te! Oaia neagră a familiei Gray o să te ia prin învăluire!

— Ești sigură că ai luat tot?

Am dat din cap și am început să cânt de fericire.

— Chiar pleci, a spus cu un oftat.

Tata m-a tras în brațele lui și m-a strâns cu putere, aproape sufocându-mă, iar când a suspinat pe creștetul meu, am crezut că o să înceapă să plângă.

Dar nu e posibil. Brian Gray nu plânge pentru nimic în lume. Și credeți-mă, eu și frații mei am încercat să îl facem să plângă.

M-am desprins de el și m-am dat un pas înapoi, în timp ce fratele meu cel mare îmi arunca bagajele în cală, de parcă ar fi fost niște cutii fără importanță.

— Hei, ai grijă! Sunt parfumurile mele acolo, dobitocule!

— Nu îmi pasă, a spus dându-și ochii peste cap. Poți să îți iei altele, prințesă răsfățată.

I-am arătat semnul păcii și am simțit privirea încredințată a tatei. Regula lui: fără înjurături și gesturi obscene în fața mezinului.

Mezin care e mai liniștit și mai tăcut decât de obicei și asta nu era un lucru bun.

M-am uitat la Carson și l-am văzut sprijinit de mașină, cu gluga trasă pe cap și cu jocul în mâini. Asta e poziția lui de supărat.

— Hei, nu ai de gând să îmi spui „pa”?

Și-a ridicat o mână, a fluturat-o câteva secunde, apoi a lăsat din nou pe joc. Tata a ridicat din umeri și

a dezaprobat din cap, iar Jay a oftat. Știam cu toții de ce se comporta așa.

M-am apropiat de frățiorul meu și i-am smuls jocul dintre degete, alegându-mă cu o privire mâni-oasă. Dar măcar se uita la mine.

— Dă-l înapoi, Eva! a mârâit la mine.

Carson e un experiment eșuat de-al tatei. E copilul care seamănă cel mai mult cu el și care are cel mai mare orgoliu și cea mai puțină răbdare.

— Nu, am spus simplu. O să plec pentru o perioadă lungă de timp și vreau să îți iei la revedere cum trebuie.

A pufnit nervos și și-a băgat mâinile în buzunarele hanoracului.

— Rahat. O să cunoști vreun tip acolo și nu o să mai dai doi bani pe noi. Exact ca mama, a spus plin de resentiment.

Când Carson înjură, chiar și la cei șase ani ai săi, e de rău. Iar terapia cu psihologul se pare că nu îl ajută deloc.

— Futu-i!

Da, Jay, futu-i! Când credeam că facem un progres cu el, uite cum norul negru se întoarce peste noi.

M-am lăsat pe vine și mi-am pironit privirea în a lui, alegându-mi cuvintele potrivite.

— Crezi că sunt ca mama? Că pot să te abandonez cum a făcut-o ea?

A ridicat din umeri și a continuat să fie supărat.

— Ea mi-a dat viață și a putut să mă abandoneze. Ce te oprește pe tine?

După cum spuneam, experimentul greșit al lui tata. Și partea proastă e că nici măcar el nu poate să se descurce în anumite situații cu Carson. Nici nu

vreau să îmi imaginez cum o să fie când o să ajungă la pubertate.

I-am înapoiat jocul și l-am sărutat pe frunte, apoi m-am ridicat în picioare.

— Te iubesc, Carson! Indiferent de puțină încredere pe care o ai în mine.

I-am întors spatele și m-am apropiat de avion, încercând să îmi rețin lacrimile. Chiar dacă nu își dă seama, cuvintele lui și lipsa de încredere fac răni adânci în sufletul meu. Răni care încă nu s-au vindecat de la abandonul mamei noastre.

Înainte să ajung lângă tata și Jayson, două perechi de brațe s-au strâns în jurul meu, urmate de un suspin.

— Îmi pare rău!

M-am întors cu fața la el și am oftat cu putere, luându-l în brațe.

— Știu că o să te întorci. Îmi pare rău că sunt un idiot, Evs. Te iubesc enorm, a spus intensificându-și strânsoarea.

L-am sărutat ușor pe creștet și l-am lăsat să se desprindă singur din îmbrățișare.

Da, mama ne-a abandonat acum trei ani pe toți. Iar eu și Carson am fost cei mai afectați. Ultima prostie pe care am făcut-o înainte de absolvire m-a făcut să mă trezesc la realitate, dar aș vrea să spun același lucru și despre frățiorul meu.

Era atât de mic când a plecat și faptul că încă plânge după ea nu o să îi ajute recuperarea prea mult.

Pot doar să sper că timpul o să îi vindece rănila și să nu ajungă în aceeași situație ca mine. Să nu devină oaia neagră și să fie o dezamăgire imensă.

Capitolul 2

Emily

— Ești...

M-am întors exasperată spre tata și l-am privit furioasă, încercând din răspuț să nu îl strâng de gât. La propriu.

A ridicat mâinile, arătându-mi că se dă bătut și m-am întors spre bagajul meu, zâmbind pe ascuns.

Nici măcar nu înțeleg de ce se agita atât și a devenit un junghi în coaste de când am primit scrisoarea de acceptare.

Când fratele meu a plecat la facultate, nici măcar nu a clipit. I-a dat o cutie de prezervative, cheile de la noua lui mașină și cheile de la noul său apartament.

Mie, în schimb, mi-a luat mașina și, chiar dacă mi-a cumpărat un apartament, i-am spus că nu îl vreau și aproape i-am provocat un infarct.

— Scumpo...!

Am oftat exasperată și mi-am lăsat mâinile pe valiză, simțind cum răbdarea mea începea să se risipească. Mi-am întors capul și l-am privit pe bărbat, fără să fiu cucerită de privirea lui de copil nevinovat.

— Tată, o să fiu bine, am spus cu un oftat. Calmează-te, pentru că începi să mă calci pe nervi și mă faci să mă mut în cămin definitiv!

Aș putea să jur că a pălit. De data asta, nu m-am mai abținut și am început să râd zgomotos, făcându-l să înjure în barbă.